

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruivi.” (Romani 12, 12)

Anul IV • Nr. 12 (95) • 2 aprilie 2023

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să nu vorbim de rău pe aproapele!!

Parintele Arsenie Papacioc

” Se vorbește de rău. Sunt foarte convins că din cei din iad, cei mai mulți sunt cei care vorbesc de rău. Dacă faci o observație cuiva, se justifică: *Da' ce, nu este adevărat?, Da' ce, numai eu vorbesc de rău?* Și spune Sfântul Grigorie Teologul: *De orice cuvânt vom da răspuns înaintea lui Dumnezeu, cu atât mai mult de orice cuvânt rușinos.* Și, zic eu, cu atât mai mult de orice cuvânt ucigător! Pentru că dacă cineva vorbește de rău, îl încadrăm la ucidere. Dacă i-ai stricat cuiva morala, l-ai ucis! Și îndrăznești să te justifici?”

Cuvânt de folos

Despre lacrimile de la rugăciune

Arhimandritul Teofil Părăian

După Sfântul Isaac Sirul, lacrimile sunt puse între minte și trup: ele sunt semne ale trupului, semne în trup, despre așezarea minții. Sunt un dar bineplăcut de la Dumnezeu, însă doar pentru unii. Știm cu toții că **femeia cea păcătoasă a udat cu lacrimi picioarele Mântuitorului nostru Iisus Hristos**, iar El a iertat-o, pentru cinstirea pe care l-a adus-o Lui și pentru faptul că a dorit din toată inima să fie iertată. Dar nu se spune același lucru despre fiul risipitor, care a avut și el pocăință, gândul spre întoarcere.

Întoarcerea, pocăința în sine, este părăsirea păcatului; acesta este esențialul. **Sfântul Isaac Sirul** vorbește despre lacrimile de întristare și despre lacrimile de bucurie. Așezarea sufletească poate fi, în sensul acesta, de întristare pentru păcate, și aceasta poate aduce lacrimi pentru unii. În schimb, alții au o sensibilitate față de bucuria de la

Dumnezeu și pot avea și din aceasta darul lacrimilor.

Lacrimile nu sunt esențialul, esențialul fiind așezarea sufletească. Bineînțeles, că ele sunt dorite. Noi, de exemplu, avem la sfânta slujbă un cuvânt care zice astfel: „Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase, și ma învrednicește să ud preacuratele Tale picioare, care din calea rătăcirii pe mine m-au izbăvit, și mir de bună mireasmă să-Ți aduc Ție: viață curată, întru pocăință mie agonisită; ca să aud și eu glasul Tău cel dorit: «Credința ta te-a mântuit, mergi în pace!»”.

În această rugăciune, adresată Mântuitorului Hristos, cerem lacrimi. Păcate avem, Dumnezeu știe câte, dar nu avem așezarea de lacrimi pe care a avut-o femeia cea păcătoasă, și atunci zicem: „Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii păcătoase și mă învrednicește să ud preacuratele Tale picioare, care din calea rătăcirii pe mine m-au izbăvit”. Astfel, cerem de la Dumnezeu un har special.

Mirul nostru trebuie să fie viața curată, întru pocăință agonisită, pocăința aducând viața curată. Cerem de la Dumnezeu, întocmai ca femeia păcătoasă, noi fiind mult mai jos decât ea. Dacă Dumnezeu vrea, ne va învrednici să udăm cu lacrimi preacuratele Sale picioare, acest semn fiind o îndurare din partea Domnului față de noi, creaturile Sale.

Un bătrân oarecare ședea în Siria, aproape de Antiohia. Acesta avea un frate gata spre a judeca, când vedea pe un frate greșind. Deci de multe ori îl învăța pe dânsul zicând: „Cu adevărat, fiule, te înșeli și îți pierzi în zadar sufletul tău. Căci nimeni nu știe ce este în inima omului, fără numai duhul care este întru dânsul. Pentru că de multe ori sunt unii care săvârșesc cele rele înaintea oamenilor, iar în taină se pocăiesc lui Dumnezeu.

Noi vedem adică păcatele lor, iar faptele cele bune și pocăința lor, numai Dumnezeu le știe. Pentru aceasta și cu ochii de vei vedea pe cineva păcătuind, nicidecum să nu-l judeci sau să-l clevetești pe el, căci numai Unul Dumnezeu

Ne învață Sfinții Părinți

Îndemnuri din Pateric pentru vremea Postului

este Judecătorul. Tot omul care judecă pe altul, este ca un „anticrist” adică potrivnic lui Dumnezeu, devreme ce l-a răpit dregătoria și stăpânirea, făcându-se el judecător mai înainte decât Dânsul” (că spune la Sf. Evanghlie, că Tatăl cel ceresc toată judecata a dat-o Fiului).

Bucurați-vă!

Perioada Triodului, unceș spre Înviere

Cele zece trepte ale Scării Triodului și explicarea lor (IX)

9 Duminica a V-a din Postul Mare sau a Cuvioasei Maria Egipteanca ne pune în fața ochilor duhovnicești un caz excepțional: o femeie păcătoasă care, prin pocăință și lacrimi, ajunge la o sfințenie pe care puțini sfinți au atins-o. Ea a trăit în secolele IV-V, iar viața ei este prezentată de Sf. Sofronie, Patriarhul Ierusalimului. Dacă Sfântul Ioan Scărarul este icoana celor drepți ce urcă spre Hristos, Cuvioasa Maria Egipteanca este icoana celor păcătoși care, prin aspră pocăință, ajung la Domnul Iisus. Ea este împlinirea versetelor: „Mai mare bucurie se face în ceruri pentru un păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drepți” (Luca 15, 7) și „iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit” (Luca 7, 47).

Pomenirea celor doi mari sfinți (Sfântul Ioan Scărarul și Cuvioasa Maria Egipteanca) cădea tot timpul în vremea postului (30 martie și 1 aprilie), de multe ori în vremea săptămânii și de aceea Sfinții Părinți au dorit să le închine o Duminică în care ei să fie cinstiți și pomeniți după cuviință, ca vrednice modele de sfințenie pentru noi toți, bărbați și femei, nefăcându-se nici o discriminare între aceștia.

Evanghelia Duminicii (Marcu 10,32-45) ne conduce și mai adânc în taina pătimirii lui Hristos: „Fiul Omului va fi predat arhierilor și cărturarilor; și-L vor 10 osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui și-L vor omori”, dar cu o mântuitoare precizare plină de nădejde: „dar după trei zile va învia”.

Au trecut zece ani de când s-a dus dincolo... Avea 93 de ani și era la fel cum o știam din copilărie: același glas, aceeași privire... nici nu mi-am dat seama când a îmbătrânit, chiar dacă între timp ajunsesem și eu la primul nepot, adică stră-strănepotul ei.

Era vaduvă de la 25 de ani, de la al doilea război. Rămăasă singură, cu două copile și cu grija gospodăriei și a câmpurilor. Aceasta, până la marea expropriere, după care i-a fost și mai greu, Dobrogea fiind prima regiune „atacată” de comuniști în procesul de colectivizare. **Le-a trecut pe toate cu ajutorul lui Dumnezeu!** Nu țin minte să se fi plâns vreodată de ceva. **Le-a primit pe toate ca de la Domnul.** Acum îmi dau seama de lucrul acesta, pentru că, tot ce știu eu despre tinerețea ei, de fapt, am aflat de la mama...

Bunica și-a dus crucea văduviei până la capăt cu pace și seninătate, departe de cele lumești. Singurele ei drumuri, pe care le făcea în sat, erau spre biserică,

Vocile trecutului, modelele prezentului

„Drumul spre biserică l-am învățat de la bunica”

Flora Lupa

unde mă lua și pe mine întotdeauna - mama rămânând de multe ori acasă cu cei mai mici. Așa am învățat și eu drumul spre biserică, drum pe care l-am căutat apoi pe oriunde am ajuns în viață. **Primele rugăciuni, cu ea le-am învățat,** apoi, când m-am mărit, m-a îndemnat să învăț și altele mai lungi, ca atunci când voi pleca la școală, mai departe, să le am în minte, dacă nu voi putea să scot cartea de rugăciuni... Spre bătrânețe, grija ei cea mai mare era să ne știe pe noi, nepoții și strănepoții, la Liturghie în fiecare duminică.

Îmi amintesc că **avea un program**

strict rugăciune, și nu doar la anumite ore... buzele i se mișcau tot timpul. Imaginea pe care o am în minte cu ea este cum tricotează (pentru nepoți) și cum își mișca buzele în ritmul mâinilor. La asta ne îndemna pe toți, dar, personal, nu am ajuns niciodată la starea ei...

Am avut o bună călăuză în familie, dar, de multe ori, nu am luat-o în seamă... Acum nu-mi mai rămâne decât să mă rog pentru ea și să încerc, măcar de acum încolo, să-i urmez exemplul.

PS: Bunica era născută pe 25 martie, și am vrut să scriu azi (n.r. 25 martie 2023) despre ea. Doamne, ajută!

Săptămâna VI (2-8 aprilie)

Program liturgic

Ziua	Ora	Slujbele săvârșite
Duminică, 2	7 ³⁰ -11 ⁰⁰	Utrenia, Acatistul, Liturghia Sf. Vasile cel Mare
Miercuri, 5	8 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfințirea apei (Aghiasma mică) și Taina Sf. Maslu
Vineri, 7	8 ⁰⁰ 15 ⁰⁰	Sfințirea apei (Aghiasma mică) și Taina Sf. Maslu Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
Sâmbătă, 8	8 ⁰⁰ 9 ³⁰	Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur Parastasele Postului

Povestii-ne experiența spirituală trăită alături de bunicii dvs., iar noi o vom face cunoscută și altora.

Așteptăm gândurile dvs. în scris, însoțite de fotografii (dacă este posibil): la biserică, pe mail (inaltareadomnului.pascani@gmail.com) sau pe WhatsApp (0745776456).